Un fructuos schimb de experienţă

La începutul acestei săptămîni, cu sprijinul consiliului orăşenesc UCFS Bucureşti, antrenorii clubului sportiv Dinamo şi-au ţinut cea de a III-a sesiune de referate şi comunicări. La lucrările acestei sesiuni au fost invitaţi şi ceilalţi antrenori din Capitală. Majoritatea expunerilor făcute ca şi discuţiile purtate s-au situat la un nivel superior sesiunilor anterioare, ridicîndu-se o serie de probleme interesante şi de actualitate.

Au fost prezentate un număr de 13 referate: *„Selecţia factor important în obţinerea performanţelor sportive"* (referent: C. Corcek), *„Observaţii pe marginea rezistenţei specifice şi a metodicei îmbunătăţirii ei în antrenamentul luptătorului"* (V. Dona), *„Pregătirea sportivului Valeriu Jurcă"* (A. Stoenescu), *„Contribuţii în procesul de învăţare a săriturii în lungime"* (I. Vintilă), *„Specializarea timpurie la patinatorii de viteză"* (F. Gămulea), *„Pregătirea înotătorului pentru competiţie"* (R. Drăguşan), *„Prezentarea unor cazuri de recuperare a sportivilor de performanţă traumatizaţi"* (dr. Gh. Mănescu), *„Metodica dezvoltării calităţilor fizice de bază specifice specializării în baschet"* (D. Niculescu), *„Aspecte biologice şi metodice la lotul de canotaj academic în anul olimpic 1964"* (dr. Haralambie, dr. Parteniu, dr. Ecaterina Cristea), *„Pregătirea echipelor de performanţă în condiţiile loturilor neomogene"* (Gh. Constantinescu), *„Metode moderne de pregătire utilizate în caiac-canoe"* (R. Huţan), *„Din planul meu de pregătire pentru participarea la Jocurile Olimpice"* (A. Vernescu), *„Probleme psihologice ale muncii antrenamentului cu sportivii"* (conf. univ. M. Epuran).

Referatele au adus o contribuţie însemnată în lămurirea unor probleme ale procesului instructiv-educativ cum ar fi selecţia, pregătirea şi specializarea timpurie, pregătirea sportivilor pentru competiţii etc. Foarte interesantă şi plină de conţinut a fost comunicarea tov. dr. Gh. Mănescu în legătură cu recuperarea unor sportivi traumatizaţi (cu referire în special la cazul fotbalistului Ghergheli). O bază ştiinţifică a avut şi referatul medicilor Haralambie, Parteniu şi Ecaterina Cristea, alcătuit în urma cercetărilor temeinice asupra unor aspecte biologice şi metodice la lotul de canotaj academic.

Trebuie remarcată, de asemenea, şi ţinuta expunerii tov. conf. univ. M. Epuran care a ridicat cu competenţă problema pregătirii psihologice a sportivilor, factor foarte important în munca de antrenament şi care presupune o cunoaştere profundă a tuturor detaliilor şi caracteristicilor celor cu care se lucrează.

Un aport substanţial la reuşita acestei sesiuni l-au adus şi discuţiile făcute pe marginea referatelor de antrenorii Magda Cristescu, Orosz, Tintorescu, Steriade, Tr. Ionescu, Vintilă, Drăguşan, dr. Ionescu, dr. Haralambie, dr. Ecaterina Cristea, conf. univ. M. Epuran, candidat în ştiinţe pedagogice Nicu Alexe etc. În încheiere, tov. Gh. Vlădică, vicepreşedinte al consiliului orăşenesc UCFS Bucureşti, a arătat foloasele unui asemenea schimb de experienţă între antrenori şi a recomandat ca pe viitor antrenorii să adîncească studiile pentru însuşirea unui bagaj larg de cunoştinţe profesionale.

Cum spuneam şi la început, la această sesiune de la Dinamo au fost invitaţi şi antrenorii celorlalte cluburi din Capitală. Acestui apel nu i-au dat curs decît antrenorii cluburilor Olimpia şi Metalul, prezenţi în majoritate. Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre participarea antrenorilor de la Rapid (numai 2 antrenori), Steaua (2), Flacăra (1), Ştiinţa (1). Fapt regretabil, dacă ne gîndim că în cadrul clubului Steaua activează mulţi antrenori capabili, cu experienţă, iar la Ştiinţa există o serie de cadre de specialitate valoroase cum sînt prof. N. Murafa, C. Dinescu, L. Vasilescu etc. Toţi aceştia ar fi putut aduce o contribuţie competentă la lucrările sesiunii. De asemenea, clubul Voinţa a fost reprezentat doar prin secretarul cu problemele tehnice (prof. P. Popescu), ceilalţi antrenori avînd de rezolvat diferite sarcini organizatorice prin asociaţii. Or credem, că era mai importantă prezenţa acestor antrenori la Dinamo, iar alte îndatoriri puteau fi îndeplinite în zilele următoare.

Astfel de sesiuni cu caracter de schimb de experienţă sînt deosebit de utile şi pline de învăţăminte. Este de dorit ca pe viitor să li se acorde mai multă atenţie de conducerile cluburilor şi de antrenori.

C. COMARNISCHI

O parte din asistenţă în timpul lucrărilor celei de a III-a sesiuni a antrenorilor clubului Dinamo

Foto: V. Bageac

„Cuvîntul cititorilor"

Munca de educaţie — la înălţimea etapei actuale!

Discutarea publică a lipsurilor din sportul nostru este o cale bună şi ea trebuie continuată cu mai multă hotărîre şi eficienţă, cu scopuri bine precizate, care să abordeze toate aspectele. De aceea, consider de datoria mea cetăţenească să-mi spun părerea asupra unora dintre aceste aspecte.

In toamnă sportul de performanţă a înregistrat mai multe insuccese pe plan internaţional. Faptele sînt cunoscute şi nu are rost să le mai enumăr. Desigur defecţiuni există şi în munca federaţiilor respective (din punct de vedere al organizării), lipsuri se găsesc şi în planificarea activităţii sportive la diferite nivele etc. Vreau să scot însă în relief unul dintre factorii hotărîtori şi anume munca de educaţie în rîndul sportivilor. Se desfăşoară oare la noi peste tot, în toate cluburile şi în toate sporturile o muncă de educaţie corespunzătoare în rîndul sportivilor? Judecînd după rezultatele acestei munci putem constata că ea se duce uneori superficial, punîndu-se accent pe cîteva idei pedagogice, care sînt tratate în mod steril, fără o legătură cu viaţa. Dragostea de patrie, dîrzenia, curajul, elanul tineresc — sentimente, calităţi atît de necesare şi sportivilor — au devenit într-o serie de cazuri noţiuni mai mult simbolice. Oare nu acest lucru ne-au dovedit o bună parte dintre sportivii noştri la ultima ediţie a Jocurilor Olimpice de la Tokio?

Dacă s-ar desfăşura o muncă de educaţie serioasă am mai avea de-a face, de pildă, cu fauna „păsărilor călătoare"?

Pînă aici am constatat doar cîteva fapte şi mi-am expus protestul faţă de asemenea practici. Ce se poate face? După părerea mea trebuie să se treacă la o temeinică muncă de educaţie, în adevăratul înţeles al cuvîntului, adică simplă şi eficace. Trebuie să se pună un accent deosebit pe opinia colectivă care să acţioneze, cu discernămînt şi promptitudine — de cîte ori este cazul — în fiecare echipă, reprezentativă, club sau asociaţie sportivă. Trebuie să se dezvolte la sportivi respectul faţă de tovarăşii lor de muncă, faţă de publicul spectator. Să se pună un accent deosebit pe creşterea răspunderii personale a fiecărui sportiv faţă de colectiv, pe educarea fiecărui tînăr în spiritul onoarei şi demnităţii sportive. Toate formele, metodele de educaţie se cer legate de viaţa înconjurătoare, de rezultatele minunate obţinute de poporul nostru pe frontul desăvîrşirii construcţiei socialismului. Iată, de exemplu, o iniţiativă bună pe care am aplaudat-o cu toţii. După cucerirea titlului mondial la handbal în 7, echipa campioană, reprezentativa R. P. Romîne, a efectuat un turneu prin ţară. Ce primire cordială, entuziastă, le-au făcut maeştrilor romîni ai handbalului muncitorii Oneştiului, Reşiţei! Oare nu se mai pot organiza asemenea turnee şi vizite?

Munca de educaţie în rîndul sportivilor s-ar putea completa cu o serie de lucrări pe teme variate, atractive, utile. Cu ani în urmă s-a editat la noi cartea de însemnări „Victoria voinţei" despre valorosul atlet Zatopek. In afară de anticariate (probabil) se mai găseşte ea astăzi undeva? Este greu de presupus... Revista „Sport" a publicat cîteva articole despre activitatea unor antrenori şi sportivi de seamă ai lumii. Materialele nu tratau ca de obicei statistici, ci aspecte din munca lui Di Stefano, Helenio Herrera, Pele ş.a. Oare aceste articole nu pot apare şi sub forma unor cărţi? Multe lucrări ar trebui să se refere şi la sportivii romîni cu renume, care au făcut cinste culorilor patriei, în marile întreceri internaţionale şi sînt exemple demne de urmat în activitatea lor profesională, în viaţa lor de zi cu zi.

Desigur problemele ce ar putea fi ridicate pentru îmbunătăţirea muncii de educaţie în rîndul sportivilor sînt multe. Nu mi-am propus (şi nici n-aş putea) să le abordez pe toate. De aceea adresez „Sportului popular" numai cîteva propuneri:

— Să fie organizată o discuţie serioasă pe probleme pedagogice, de educaţie la care să participe lucrători din federaţii, sportivi fruntaşi, antrenori şi tehnicieni şi, bineînţeles, cît mai mulţi oameni ai muncii;

— Să se iniţieze de către ziar consfătuiri în genul „Sportivii în redacţie", unde să fie abordate diferite probleme privind educarea sportivilor;

— Să fie atraşi să scrie despre aceste probleme, în coloanele ziarului, specialişti, profesori de educaţie fizică, alţi pedagogi, cadre ale I.C.F.-ului etc.

— Să se publice, în continuare, cît mai multe materiale educative.

NICOLAE PAVEL - Mangalia

Centre de iniţiere în sport

RM. VILCEA. Pe lîngă şcoala tehnică sanitară din localitate a luat fiinţă din iniţiativa consiliului raional UCFS un centru de iniţiere în tenis de masă. Centrul activează cu un număr de 24 de elevi în vîrstă de 11-14 ani. Antrenorul centrului este instructorul sportiv Viorel Mateescu.

prof. C. Marinoiu, corespondent

TG. SECUIESC: Un număr de 60 de copii desfăşoară o susţinută activitate în cadrul centrului de iniţiere în tenis de masă din localitate care a luat fiinţă cu cîteva luni în urmă. Centrul este condus de instructorul voluntar Alexandru Demco

Ştefan Farcaş, corespondent

Lovitura de PEDEAPSĂ

Preşedintele Săsăran se înfurie

Fără a fi similară în conţinut cu comedia franceză pentru ecranul cinematografic („Comisarul Maigret se înfurie") întîmplarea ce urmează poate fi totuşi asemuită ca intitulare. Dar, spre deosebire de realizarea cineaştilor francezi, bizuiţi pe întîmplări concepute de scenarist, regizor etc, noi dispunem de fapte autentice.

...Cu cîtva timp în urmă, pe stadionul Tineretului din Oradea fusese programată o întîlnire de fotbal între echipele Înfrăţirea Oradea — Măgura Şimleu (din campionatul regional), precum şi un meci între formaţiile respective de juniori.

La verificarea carnetelor de legitimare medicul de serviciu a constatat că trei jucători de la Şimleu nu aveau viza medicală şi în consecinţă n-a admis participarea lor la joc. Preşedintele secţiei de fotbal, Al. Săsăran, pe dată s-a înfuriat şi a... retras de pe teren echipa care intrase de-acum să facă... dezmorţirea, după atîta mers cu maşina.

Renunţăm la descrierea „reacţiei" celor din tribune care au plătit biletul de intrare pentru a vedea meciul de fotbal al seniorilor, fiindcă mai aveau o... consolare cu meciul juniorilor. Din păcate şi spre regretul lor, preşedintele s-a „înfuriat" din nou; cîţiva juniori nu aveau nici ei documentele respective în regulă şi fără alte mustrări de cuget a retras de pe teren şi echipa de juniori. Ce să-i faci, aşa-i cînd se înfurie preşedintele Săsăran...

Sperăm că nici consiliul regional UCFS Crişana nu o să rămînă prea... calm.

★ ★ ★

CÎND NU VREI SĂ FII „OMUL NOSTRU"...

Ne-am gîndit să începem povestea cu popicele de la Mediaş „scoţînd" un paragraf din regulamentul campionatului republican pe echipe, luat cuvînt cu cuvînt ca să n-avem „probleme" de interpretare. Deci, cităm aliniatul b al capitolului 5: „Jucătorii din echipele participante, în toate etapele se vor legitima cu carnet tip F.R. Popice, cu viza medicală la zi, precum şi viza anuală".

Şi, o dată ce am amintit cuvenita precizare a regulamentului, să ne deplasăm cu „obiectivul" nostru în arena de popice din Mediaş.

...Lume multă, susţinători înflăcăraţi şi, bineînţeles, fetele din echipele combatante: Vitrometan Mediaş şi Voinţa Sibiu. Arbitrul Gh. Spătaru, tot din Mediaş, desemnat să conducă acest meci din cadrul campionatului republican, faza regională, a cerut mai întîi legitimaţiile. Echipa sibiană, prin delegatul ei, a prezentat fără ezitare documentele respective. Cînd a venit însă rîndul gazdelor, a început şi povestea noastră propriu-zisă.

— Nea Ghiţă, dă-o naibii, ne cunoaştem de atîta vreme, eşti doar omu' nostru zău aşa — *îşi făcu introducerea preşedintele asociaţiei sportive Vitrometan.* Angelica e legitimată la noi...

- *Ştiu, ştiu — îl întrerupse arbitrul, înţelegînd unde vrea să ajungă — aşa spun şi cei de la Gaz metan!*

— Cum aşa? *sări ca ars preşedintele.* Da' ce crezi că eu umblu cu fofîrlica?!

— *Nu spun asta, da' pînă una alta, fă bine şi dă-mi carnetul ei şi te lămuresc eu precis dacă joacă sau nu.*

— Păi... să vezi..., *începu s-o „scalde" preşedintele.*

— *Tocmai asta şi vreau, să văd!*

In cele din urmă arbitrul a văzut că... atît Angela Joga, cît şi jucătoarea de rezervă, Cornelia Comişel, n-aveau viza anuală (ca să nu mai amintim de „dreptul" de joc al Angelei) şi în consecinţă a... aplicat regulamentul.

Neavînd încotro, fetele din Mediaş au intrat în arenă fără o jucătoare. In acest timp însă, preşedintele n-a stat cu mîinile încrucişate. A făcut rost de o hîrtie, cu pretenţia de a fi fost emisă de UCFS raional Mediaş (fără ştampilă sau altceva edificator), prin care se susţinea „dreptul" de joc al Angelei Joga.

— Cu asta-l dau gata pe Spătaru — *spuse preşedintele, în trecere printre cunoscuţii din arenă, arătîndu-le hîrtia de la distanţă. Meciul se terminase, sibiencele erau în drum spre gară, iar arbitrul gata îmbrăcat.*

Preşedintele i-a arătat hîrtia şi cînd l-a văzut dînd din cap la stînga şi la dreapta s-a uitat chioriş la el, a dat şi el din cap într-un anumit fel şi cît ai bate din palme, mai mulţi localnici, în frunte cu preşedintele Beldeanu, l-au înconjurat spunîndu-i clar şi răspicat, doar atît: *„Ori aruncă şi Angela şi adăugăm şi rezultatul ei, ori nu mai pleci de aici teafăr!"*

Ce era să facă omul în această situaţie? Regulamentu-i regulament, dar cojocul îi cojoc. Cel mai nimerit lucru era să-şi... păzească pielea. Şi a luat loc la masa de arbitraj. In viaţa lui nu-i fusese dat să arbitreze o singură jucătoare. Dar ce era să facă?

Pînă la urmă Angela Joga a terminat bilele. Cerberii de la Vitrometan s-au dus să se cinstească pentru ispravă, iar omul nostru a scăpat teafăr şi nevătămat!

Am văzut pînă acum ce au făcut unii, şi ce au făcut alţii. In continuare vrem să aflăm ce a făcut C.S.M. Mediaş cu toată această poveste?

COSTIN CHIRIAC
VASILE GODESCU
(după corespondenţe de la I. Ionescu şi L. Ghişa)